

(Fotók: MTAG)

Pozsonyi magyar diák tanzániai missziója

TANZÁNIA. Egy hetet töltött a kelet-afrikai országban a pozsonyi Duna utcai gimnázium másodikos diáklánya. Tanzániai iskolákba látogatott el, és az ottani gyerekek életkörülményei mély benyomást tettek rá.

A pozsonyi Duna utcai magyar alapiskola és gimnázium együttműködése az OZ Misie Polgári Társulással tavaly ősszel kezdődött egy bemutatkozó látogatással, amelyet Szócs Adrián szülő közvetített. A PT tagjai a karácsonyi ünnepek előtt céljaikat a gimnázium diáksága előtt is ismertették, és mivel nálunk az önkéntes és segítő tevékenység prioritás, így törekvéseikkel maximálisan azonosulni tudunk, ezért az együttműködés mellett döntöttünk. Ennek első állomása a Repülő macik projektbe

való bekapcsolódás volt, valamint másodikos diáklányunk, Szócs Kinga részvétele a PT áprilisi tanzániai kiutazásán. Kinga beszámolója a missziós útról:

Megváltoztattak a tapasztalatok

Mi, emberek mindig többre és többre vágyunk, soha nem elég szűnik meg azzal, amink van. Nem vagyunk elégedettek az oktatási rendszerrel, az orvosi ellátással és még sok mással, de abba bele sem gondolunk, hogy valahol ezek a dolgok még kevésbé működnek

vagy egyáltalán nincsenek. Hasonlóan gondolkodtam én is, mielőtt ellátogattam volna Afrikába egy missziós út keretében, de őszintén mondhatom, amit ott tapasztaltam, az nagyon megváltoztatott. Amikor lehetőséget kaptam arra, hogy én is utazhatok, nagyon megörültem. Kiskorom óta szeretek segíteni az embereken, így nem volt kérdés, hogy megyek-e vagy sem. Az OZ Misie csapatával április 5-én, szombaton elindultunk Tanzániába. A csapatból pár embert ismertem csak, köztük apukámat, aki most harmadszor utazott ki velünk. A repülés során megismerkedtem a többi taggal is, mindenkit szimpatikusnak találtam. 27 és fél órás utazás után megérkeztünk a tanzániai Sukamahelába, ahol egy

paplakban voltunk elszállásolva. A szálláshelyre érve meg kellett birkóznom a pókfóbiámmal, ami nem volt egyszerű, de összességében azt mondhatom, sikerült legyőznöm. Megvacsoráztunk, és mindenki pihenni tért, hiszen fáradtak voltunk, és tudtuk, hogy sok feladat vár még ránk a héten.

Szerény körülmények, őszinte öröm

Az elkövetkezendő két napban a helyi iskolákba látogatunk el. Hétfőn az első úti célunk Mbwasza település iskolája volt, ahol csak az igazgatósággal tudtunk találkozni, mert a gyerekeknek szabadnapjuk volt. Átadtam az iskolának által küldött ajándékokat, írószereket, füzeteket, édességeket. Másnap, amikor a gyerekek megérkeztek, szétosztottuk a plüssjátékokat, melyek gyűjtéséhez iskolánk is hozzájárult. A gyermekek arcán őszinte boldogság volt látható, hiszen ilyen ajándékokban ritkán van részükhöz. A tanulók ezután ebédelték, egy tál kukoricakását kaptak. Elgondolkodtató volt látni, hogy ők még annak is

örülnek, hogy egyáltalán van mit enniük. Szerdán egy másik iskolát néztünk meg, mégpedig a sukamahe-lait. Ebben már valamivel jobbák voltak a körülmények, mint Mbwaszában. Itt is átadtam az iskolának által küldött ajándékokat. Az utolsó napot sajnos a szállásunkon töltöttem, egy gyorsan és a legrosszabbkor jött betegség miatt, később, amikor már jobban éreztem magam, megnéztünk egy kesumafaktúrát, ahonnan jó sok kesuval távoztunk. Ez az út nem jöhetett volna össze az apukám nélkül, aki a misszióba beszervezett, valamint köszönettel tartozom az iskolámnak, hiszen hozzájárultak az adománygyűjtéshez. Összességében nagyon jól éreztem magam, feltöltött a helyiek felénk áradó szeretete. Ott kaptam a legtöbbet, ahol a legkevesebb van, hiszen ezek az emberek hatalmas szegénységben élnek, mégis nagyon kedvesek és érdeklődők. Ha újra lehetőségem lesz az utazásra, biztosan élek vele.

Szócs Kinga, II. A

A komáromi iparisták kirándulásaik során nem hagyták ki Cabo da Rocát, az európai szárazföld legnyugatibb pontját sem (Fotó: GESZ)

Portugáliában gyűjtöttek szakmai tapasztalatot

A komáromi Gépipari és Elektrotechnikai Szakközépiskola tanulói idén tavasszal ismét részt vettek az Erasmus+ Mobility programban, amely az európai oktatás, képzés és ifjúság-ügy támogatását szolgálja.

MONTIJO. Az elektrotechnikai szak hat harmadikos diákja – Vida Norbert, Molnár Sámuel, Domonkos Bálint, Szabó Ádám, Kurcsik Bence és Bártos Áron – Pison Erika tanárnő kíséretében utazott kététes szakmai gyakorlatra Portugáliába. A tanulók két montijói székhelyű cégnél, a Greentek és a Step Up Level Lda cégeknél szereztek munkatapasztalatot. Az egyik csoport egy olyan applikáció fejlesztésén dolgozott, amely segíti a jövőbeli, a diákjainkhoz hasonló gyakorlatokat a városban való eligazodásban. A projekt során teljes szabadságot kaptak, így önállóan dönthettek a megfelelő megoldásokról. Molnár Sámuel elmondta: „Nagy élmény volt meg tapasztalni, milyen egy másik kultúrában, rugalmasabb hozzáállással dolgozni – inspiráló és motiváló volt számunkra.”

A másik csoport villamos berendezések és számítógépek szétszerelésével foglalkozott, figyelembe véve a szelektív hulladékgyűjtés és az újrahasznosítás szempontjait. Szabó Ádám kiemelte: „Számunkra különösen izgalmas volt belelátni korszerű gépek belső működésébe – ilyesmire iskolai körülmények között nem nyílik lehetőség.”

A szakmai munka mellett a diákok portugál kulturális élményekkel is gazdagodtak. Hétvégi kirándulásaik során ellátogattak Lisszabonba, Sintrába, Cabo da Rocára, valamint több óceánparti városba. Ádám hozzátette: „A mediterrán ország hangulata, atmoszférája nagy hatással volt ránk – a városok építésze, az emberek közvetlensége és a tengerpart látványa felejthetetlen élményt nyújtott.” A program nemcsak a tanulók kompetenciáit és angolnyelv-tudását fejlesztette, hanem hozzájárult az interkulturális érzékenységük elmélyítéséhez is. A megszerzett tapasztalatok és élmények hosszú távon is meghatározók lehetnek pályájuk során.

Pison Erika mérnök